

TEHLİKELİ OYUN

Çiftlikteki bütün hayvanlar çalışıyordu. Akkuzu ve arkadaşları ise bahçede koşuyordu. Bir müddet sonra koşmaktan sıkılan Karabenek, arkadaşlarına bir teklifte bulundu:

– Ben koşmaktan çok sıkıldım, değişik bir oyun oynamak istiyorum, dedi.

Akkuzu:

– Hangi oyunu oynayalım? “ukur kazma yarışması yapalım.” dersen bizi hep yenersin, diye cevap verdi.

– Hayır, çukur kazma yarışması yapmayalım. Hem sizi yensem de daha sonra çok ağrıyor ayaklarım, dedi Karabenek.

– Peki, o zaman ne yapalım, deyince Akkuzu, Karabenek şöyle dedi:

– Ben diyorum ki kemik saklama yarış-

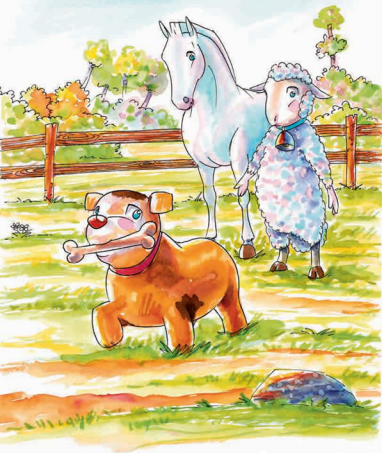
ması yapalım. Ben bir kemik saklayayım, sonra hep beraber arayalım.

Bu teklif Akkuzu'nun hoşuna gitmedi.

– Sen, sakladığın kemiği mi arayacaksın?
Bu nasıl yarışma ki sonunda hep sen kazana-
caksın.

– O zaman herkes sırasıyla kemiği sakla-
sın. Kemiği en çok bulan da oyunu kazansın.
Altay söze karıştı bu kez:

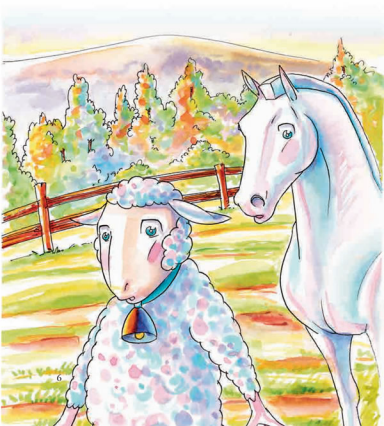
– Kemik saklayacađız, ama kemiđimiz yok.

Karabenek:

– Mutfaktan alırız, orada kemik çok.
diye cevap verdi ona.

Akkuzu bu teklife itiraz etti:

– Mutfaktaki kemikler alınmaz. Onlar bizim deęil, dedi.

Karabenek ise Akkuzu'yu dinlemeyerek:

– Ben mutfağa gidiyorum. Siz de oynayacaksanız benimle, haydi gelin, dedi.

Arkadaşları, Karabenek'e ne zaman mutfağa gideceđini sordular. O da, "řimdi gidiyorum." deyince onun peřine koyuldular. Yolda Akkuzu, Karabenek'e sordu:

– Mutfakđa nasıl gireceksin? Seni görenler olursa onlara ne diyeceksin?

O ise kendinden çok emindi:

– Benim girdiğimi kimse görmez. Bir sürü kemikten birini aldığım da bilinmez, diye cevap verdi. Akkuzu bu kez:

– Başkasına ait şeyler habersiz alınır mı, diye sordu.

– Böyle heyecanlı işlerden geri kalınır mı,
diye cevapladı Karabekir.

Akkuzu, Karabekir'i uyardı arkadaşça.

O ise aldırmayıp içeri süzöldü yavaşça. Sonra içeriden "Yetişin!" diye bağırdı. Arkadaşlarını yardım için yanına çağırdı. Karabenek pişen kemiklerden alacaktı. Sonra da arkadaşlarıyla oyuna dılacaktı.

Yanmasıyla birden çekeyim derken ayağını. Devirmişti yan taraftaki yemeğin yağın. Yağ dolu tencere birden üzerine devrildi. Karabenek olduğu yere yüzükoyun serildi.

Arkadaşları kaldırdılar yağ içindeki köpeği. Derken kapıdan göründü aşçının göbeği. Hemen dışarı kaçtılar beraberce. Mutfağı bıraktılar yağ içinde.

Akkuzu, dışarıda Karabenek'e:

– Biz hiç mutfakta olmamalıydık. Kemik yerine başka bir şeyle oynamalıydık, dedi.

Karabenek ise bir süre konuşamadı korkusundan. Kendisi de tiksiniş üzerindeki yağ kokusundan. Yemek tenceresinin üstüne

düşüp yanacağından korkmuştu. Pişman olduğunu söylemekten başka çaresi yoktu.

– Heyecan olsun diye mutfağa girdim, diyebildi sadece. Dışarıda başka oyun oynamaya karar verdiler kardeşçe.

Arkadaşları, Karabenek'in yanan ayağına hemen ilâç getirdi. Herkes, başkasının malının izinsiz alınmaması gerektiğini öğrendi.